

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci

Eu, Domnul și Învățătorul vostru, Iisus Hristos, vă iau pe brațe și trec cu voi peste neputințele voastre și le las în urma voastră și în urma Mea ca să putem așeza în cartea Mea din mijlocul vostru cuvântul cu care aștept deasupra ieslei sale, cuvântul cel pentru duminica a treia din post, a sfintei cruci, căci voi petreceți vremea postului cel de dinaintea amintirii patimilor și apoi a învierii Mele, copii purtători de Dumnezeu.

O, e multă truda cea pentru lucrul ființei cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, iar când vin peste voi și încercări care pun peste voi neputințe, e și mai greu de voi, e și mai greu de Mine, copii jertfitori. Vă iau pe brațele Mele dumnezeiești și vă trec peste neputințe și le iau de pe voi ca să putem lucra tot ce avem de lucrat pe pământ și în cer, căci voi lucrați și pe pământ, și în cer, fiindcă așa este împărțit lucrul vostru, copii care trudiți. V-am dat însă fii cuminți și pricepuți ca să vă ajute și să ieșiți cu bine din lucrul cel pentru ființa cărții cuvântului Meu. Dar voi trebuie să vegheați peste tot lucrul acesta greu, iar Eu veghez de mii de ori mai cu putere, și stau cu voi și vă ajut, și stau cu Mine lângă voi sfinții și îngerii să vă ajute, iar lângă Noi stă cu voi trâmbița Mea Verginica și vă mângâie și vă suflă puteri și vă leagănă în dureri, căci ea este mamă, fiilor copii. O, e crucea voastră grea, căci Eu sunt greul vostru, dar sunt un greu dulce și ușor, căci așa am spus la ucenici: *«Luați jugul Meu, că este ușor, iar sarcina Mea e tot ușoară»*. Așa vă spun și vouă, că nici un greu pe pământ nu e mai ușor ca greul Meu, dus de cel ce Mă poartă cu el, și să-l purtăm cu dulce, fiilor copii, că Eu pe pământ nu mai văd om care să aibă jugul Meu.

Tot omul fuge de cruce și nu se bagă sub ea, dar sub sarcinile cele pentru el se bagă omul, căci omul nu are duhul umilit. Umilinței din om nu-i cade bine când omul își face lui sau sufletului lui mulțumire și putere și lucru făcut. Sunt oameni pe pământ care nu pot până nu-și fac lucru pe pământ, ca apoi să se ducă spre mulțumire pentru că l-au făcut, iar mulțumirea este bucurie de sine, și se cunoaște omul care alunecă așa, căci un așa om îi mai dă prea puțin lui Dumnezeu dacă Îi mai dă.

O, poporul Meu, urât mai este omul în a cărui inimă nu bate inima Mea cea plină de dor după om, după locul ei în inima omului! Urât mai este omul pământesc care uită să fie duhovnicesc și apoi ceresc pe pământ; urât, poporul Meu! Te-am îndemnat, fiule, la dragoste pentru inima Mea în inima ta, pentru durerea Mea în tine, și ți-am dat binecuvântare pe drumul crucii în vremea postului de bucate, ca să te doară cu Mine pentru suferința Mea cea de atunci și cea mereu suferință, că Eu sufăr de-a pururi, poporul Meu, și te vreau mângâierea Mea, și te vreau duhovnicesc și ceresc, ca să nu trăiești și să nu grăiești și să nu iubești și să nu petreci ca omul de pe pământ, ca omul gol de Dumnezeu în toată purtarea sa de om.

Umlinței din om nu-i face nici o bucurie când ea este în om și când mulțumirea de la cele lucrate de el aduc omului depărtarea de Dumnezeu prin bucuria de sine a lui.

O, poporul Meu, bucuria cu Mine a omului este suferința cea pentru Mine și nu pentru el, poporul Meu. Mi-e tare dor de omul îndumnezit și cu care să-i mângâi pe pământ pe cei de sub crucea venirii Mele cuvânt pe pământ, căci din cer îi mângâie sfinții și îngerii și Duhul Sfânt al Tatălui și al Meu, poporul Meu. Voiesc să te învăț și să te îndemn să fii îndumnezit, fiule, și să cauți să trăiești pe pământ ca în sânul lui Avraam, ca în sânul lui Dumnezeu, căci iată, îți descopăr taine de necuprins de minte omenească, poporul Meu. E mare taină Dumnezeu Cel întru Treime lucrător, și Care Se numește Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov. E mare taină Avraam cel credincios, din care Dumnezeu a făcut locaș pentru cei sfinți care se duc

de pe pământ în sânul lui Avraam, în sânul lui Dumnezeu. Vreau să grăiesc cu tine despre taina aceasta frumoasă. Vreau să vin cu putere să-i întăresc pe cei din porți și să pot să vin să-ți grăiesc taina odihnei sfinților, poporul Meu.

Acum însă te așez cu binecuvântare sub crucea înfrânării de la bucate, și cu mulțumire să lucrezi această iubire, ca să poți cu darul Meu încă altă vreme până la sărbătoarea învierii Mele, iar pofta să nu-ți fie ție mai tare ca dorul și dragostea de Mine, Cel durut pentru tine, căci tu ești poporul cel de sub cruce, cel de sub jugul Meu. Crucea să-ți fie dragoste pentru Dumnezeu și pentru mântuirea celor mulți care vor crede venirea Mea la tine, și apoi învierea lor spre dragostea Mea.

Înțelepciunea Mea în om este duh iubitor de oameni, căci Eu i-am iubit pe cei ce M-au așezat pe cruce prin cuvântul și prin fapta lor și am spus: *«Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac!»*. Să știi, poporul Meu, că ei n-au știut ce fac atunci când Mi-au luat viața și când au făcut din Mine Paști nou pentru ucenicii Mei, căci am fost Mielul Cel junghiat de răstignitorii Mei, de cei care, fără să știe ce fac, au împlinit această taină, taina mântuirii omului prin Sângele Mielului lui Dumnezeu, Mielul Cel junghiat pentru răscumpărarea din păcat a omului pierdut din Dumnezeu, din sânul lui Avraam care așteaptă făptura cea înviată. Amin.

Așez binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh cu întreită putere peste voi, copii veghetori și lucrători ai ființei cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, cel din început întocmit pentru întoarcerea Mea de la Tatăl la sfârșit de timp. Așez această mare binecuvântare și peste cei așezați de voi la lucrul ființei cărții Mielului Cel junghiat, căci Duhul Sfânt Cel din Tatăl și din Mine M-a făcut cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, căci așa era scris de Mine în prooroci: *«El va paște neamurile cu toiag de fier»*.

Fiți întăriți și dați-vă locaș Domnului toți cei care lucrați această măreață zidire! Binecuvântate să vă fie inima și mintea și mâinile și tot trupul cel lucrător pentru cele cerești și nu pământești, iar Eu Mă bucur cu Tatăl și cu cerul de sfinți și de îngeri și veghem și întărim și putem totul prin cei ce cred ca Avraam lucrul cerului pe pământ.

Poporul Meu, întărește-te în dragostea Mea! O, poporul Meu, aștept să faci voia Mea, aștept să-Mi ștergi toată lacrima, toată așteptarea, și să Mă iubești, și să te faci sân al lui Dumnezeu, ca să fii în trupul tău, și apoi în duhul tău, poporul Meu, și să fii mângâiat și vindecat de dor în mijlocul tău. O, nu uita de dorul Meu, de frigul Meu, și amintește-ți de toată suferința Mea și nu fi popor fără cruce, și nu fi popor fără Mielul Cel junghiat pe masa ta, căci Eu ție cu iubire Mă dau, ca să ai viață și din belșug să ai, și s-o prețuiești cu dor și cu lacrimă și cu fierbinte duh de iubire între Mine și tine, poporul Meu. Amin, amin, amin.

21-03/03-04-2005